

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 3 grudnia 2014 r.

Poz. 6465

UCHWAŁA NR 24/1211/2014 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 19 listopada 2014 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

§ 5 pkt 5 i § 7 uchwały Nr LIII/281/2014 Rady Gminy Bralin z dnia 20 października 2014 roku w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Gminy Bralin w ramach pomocy de minimis, z powodu naruszenia przepisów określonych w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 24 października 2014 roku, Rada Gminy Bralin, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849) wprowadziła zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Gminę o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do uchwały Nr LIII/281/2014 Rady Gminy Bralin z dnia 20 października 2014 roku w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Gminy Bralin w ramach pomocy de minimis, wyznaczając termin badania na dzień 19 listopada 2014 roku.

Rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Podstawę prawną do udzielania przez radę gminy zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

Zakres zwolnień określony niniejszą uchwałą obejmuje zwolnienia przedmiotowe.

Zgodnie z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2-4, art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 4 oraz art. 19 pkt 1 i 3, jeżeli uchwała rady gminy

przewiduje udzielanie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Niewątpliwie określone przedmiotową uchwałą zwolnienia stanowią pomoc publiczną. Zasady udzielania pomocy publicznej, w tym pomocy dla przedsiębiorców uregulowane zostały w szeregu przepisach prawnych m. in.: ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 z późn. zm.), rozporządzeniu Komisji Europejskiej Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE L Nr 352 z 24 grudnia 2013 r.), rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.).

Z uzasadnienia przedmiotowej uchwały wynika, iż jej projekt został przedłożony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który nie wniósł do niego zastrzeżeń.

Rada Gminy zwalniając przedmiotową uchwałą z podatku od nieruchomości przedsiębiorców w § 5 wymieniła (wskazała) dokumenty, które podmiot ubiegający się o pomoc de minimis zobowiązany jest przedłożyć podmiotowi udzielającemu pomocy. I tak, we wskazanym wyżej § 5 pkt 5 przedmiotowej uchwały postanowiono, iż „*Warunkiem nabycia prawa do zwolnienia jest zgłoszenie przez przedsiębiorcę zamiaru skorzystania z pomocy wraz z dokumentami, o których mowa w § 6 oraz dołączenie:*

5) innych dokumentów, oświadczeń, o które wystąpi organ podatkowy, mający na celu uwiarygodnienie prawa do zwolnienia od podatku od nieruchomości”.

Wyżej przywołane postanowienia § 5 pkt 5 badanej uchwały w istocie stanowi swego rodzaju upoważnienie udzielone przez organ stanowiący gminy organowi wykonawczemu. Powyższe skutkuje tym, iż to organ wykonawczy przesądza o tym jakie dokumenty, oświadczenia potencjalny beneficjent pomocy de minimis winien przedłożyć w celu skorzystania ze zwolnienia z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc de minimis. W opinii Kolegium Izby podatnik podatku od nieruchomości winien wiedzieć przed uzyskaniem zwolnienia jakie dokumenty, oświadczenia należy przedłożyć w celu korzystania ze zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis. Nie może on być zaskakiwany koniecznością przedłożenia dodatkowych bliżej nie określonych dokumentów czy też oświadczeń. Z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika uprawnienie rady gminy do wprowadzenia, w drodze uchwały, innych zwolnień przedmiotowych niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Zatem przepis ten nie daje radzie gminy kompetencji do udzielenia wójtowi gminy upoważnienia określonego przez § 5 pkt 5 przedmiotowej uchwały.

Z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wynika, że podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy: 1) wszystkich zaświadczeń, o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie; 2) informacji niezbędnych do udzielania pomocy de minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis.

Kwestie dotyczące przedkładanych informacji określa wyżej określone rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis.

Ponadto w § 7 badanej uchwały postanowiono, iż „*Przedsiębiorca, który skorzysta ze zwolnienia, jest zobowiązany do przedłożenia Wójtowi w terminie wyznaczonym przez ten organ, w ramach nadzorowania i monitorowania udzielonej pomocy dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych dla oceny prawidłowości jej udzielenia i wykorzystania.*” Postanowienie to stanowi również swego rodzaju upoważnienie udzielone przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego Wójtowi Gminy. Należy zauważyć, iż kwestie związane z obowiązkiem przedkładania przez beneficjentów pomocy informacji i dokumentów niezbędnych dla oceny prawidłowości udzielenia i wykorzystania pomocy są przedmiotem regulacji art. 39 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących

pomocy publicznej. Zgodnie z postanowieniem art. 39 ust. 1 ww. ustawy beneficjent pomocy oraz podmiot ubiegający się o pomoc jest zobowiązany do przekazywania informacji o dotyczącej ich pomocy publicznej Prezesowi Urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie - ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, lub podmiotowi udzielającemu pomocy - na ich żądanie, w zakresie i terminach określonych w żądaniu.

Przepis art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie daje kompetencji Radzie Gminy do udzielenia Wójtowi Gminy uprawnienia do żądania od potencjalnego beneficjenta pomocy de minimis (§ 5 pkt 5 przedmiotowej uchwały) innych - bliżej nie określonych - dokumentów i oświadczeń, jak i do żądania od korzystającego z tej pomocy dodatkowych dokumentów czy też informacji (§ 7 przedmiotowej uchwały).

Postanowienia aktów prawa miejscowego nie mogą wykraczać poza granice kompetencji przysługujących organowi stanowiącemu na podstawie ustaw.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło, jak w sentencji.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska